

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ СЮОЗ В З'ЯВЛЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК ХІІІ. Ч. 40. Джерси Сіті, Н. Дж., понеділок, 18 лютого, 1935.

VOL. XLIII. No. 40. Jersey City, N. J., Monday, February 18, 1935. THREE CENTS.

ПРОПАГАНДА ЗА ЗАКОН ПРОТИ ЧУЖИНЕЦЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

ВАШІНГТОН. — Спеціальний комітет палати нових конгресу, покликаний до розслідування закидів про антиамериканську пропаганду й фашистський заговор піднесених свого часу генералом Ботлером, пропонує у п'ятницю конгресові свій звіт та свої плани заради миру.

Цей звіт передовсім підтверджує як правдиві багато закидів ген. Ботлера. На думку комітету, в Америці справді ведеться багато пропаганди, зверненої проти американської форми правління, себто демократії й республіканства. Ведуть цю пропаганду дуже часто представники чужих урядів, представники чужих пропагандистських організацій та чужих торговельних підприємств. Комітет висичає виразно як винуватця за таку пропаганду: советський уряд Росії, нацистський уряд Німеччини, фашистський уряд Італії та революційний уряд Мексика.

Звіт згадує теж американську акцію різних організацій родючих Американців, приміром, організації „Сивер Шерте“ та „Американ Вилдженс Інтелігенс Федерейшн“. Комітет переконаний, що американські фашисти справді планували воєну на Вашингтоні, як про це говорив ген. Ботлер, та що Джералд Мек'Вайр справді хотів переконати Ботлера приступити до заговору.

Супроти цих фактів комітет пропонує передовсім, щоби палата нових продовжила існування цього комітету й дала йому можливість далі розслідувати цього роду акцію, зверненої проти американської політичної системи. Далі комітет пропонує, щоб конгрес ухвалив відповідні закони для боротьби з цим роду пропагандою. У першу міру, агенти чужих урядів мають усі бути зареєстровані в департаменті стейту, котрий має мати право відправити кожного з них з краю, як тільки його пропаганда починає звертатися проти американської політичної системи. Уряд має зробити відповідні угоди з чужими урядами, щоби вони забрали собі назад своїх імігрантів, які ведуть таку пропаганду проти Америки. Конгрес має ухвалити закон, який заборогне вести агітацію за насильну зміну американської форми правління.

СЛІДСТВО В СПРАВІ КАТАСТРОФИ „МЕЙКОМА“.
САН-ФРАНСИСКО. — Перед судом у справі катастрофи великого балюна „Мейкома“, що його веде спеціальний комітет американської воєної флотії, ставали як свідки офіцери й жовніри, що служили на погібллі „Мейкома“. З ознак про катастрофу виходило, що кермовий балюн мав у своїй будові певні недостачі, через котрі він міг легко зтонати підчас нагального скруту, або підчас браку. Один раз йому вже видимо така небезпека грозила. Один з жовнів підчас катастрофи виразно бачив, як балюк корабля в околиці бичних поплавиць заломлювався.

ПІДСНЯТЬ ЗАКИДИ ПРОТИ ПОЧТМАЙСТРА.
ВАШІНГТОН. — На висок сенатора Лонга конгрес ухвалив, домагаючись від секретаря стейту Ікса предання сенатові всіх даних, які Ікс має в справі закидів, піднесених проти головного почт-майстра Фарлія.

Головному почт-майстрові закидують, що він уживав свого урядового впливу для поширення приватних підприємств, у котрих він був шерофцем або урядником. Кажуть його противники, що Фарлі постарався для одного підприємства про контракт на будову поштового уряду на суму 4 мільйонів 250 тисяч доларів та будову федеральних судів на суму 6 мільйонів доларів, та що він побирав для поштових урядів папір і інші матеріали від одного підприємства, в котрім він був колись урядником.

ВЕЛИКІЙ БУДІВЛЯНИЙ СТРАЙК У НЬО ЙОРКУ.
НЬО ЙОРК. — За робітниками, що працюють на елеваторях (ліфтах) великих будинків, вишли на страйк усі робітники, заняті на хмародерах. Страйк далі поширюється та може з часом захопити коло 200,000 робітників.

Страйк значиміше виразу бійками між страйкарями й страйколоматами. Поліція стріляла до одної такої бійки та ранила двох робітників. Поліція каже, що вони стріляли тому, бо їм сказано, що це бандити напали та почали грабувати.

БОРІТБА ЗА ЗАКОН ПРОТИ ЕВОЛЮЦІЇ.
НЕШВІЛ (Тенесі). — Судовий комітет палати нових ухвалив парадити стейтській легіслатурі відкликати закон, проти еволюції, що був ухвалений 10 літ тому. На основі цього закону „свого часу“ суджено Джана Томаса Скюваса, /вчителя „тай скул“ в Дейтоні, за те, що він учив шкільні діти про походження людини з нижчих родів звірят. Адвокатом проти Скюваса виступав тоді відомий американський політик, нині вже покійний, Вільям Аджингес Брайен. На пам'ятку цього процесу й університетський кампані заложено в Дейтоні університет імені Брайена. Тепер професори й університетський комітет внесли до легіслатури петицію за відкликання антиволодильного закону. Однак в легіслатурі є сильна опозиція проти відкликання цього закону.

НАМАГАННЯ САМОУСВЕТВО З ГРИКІ СОВІТИ.

Поліцей Джан Розендейл у Шошере, Н. Й., посарився з жінкою Милдред за якус іншу жінку. Сварка дійшла до того, що жінка покинула зі своєю сестрою, котра була дри сварці, мешканця чоловіка, щоб мешкати з сестрою. Як обі жінки ждали на коридорі, то на елеваторі, вони вчули гук вистралу, що певно походив з мешканця Розендейла. Обі й послугами доми кинулися до мешканця. В кімнати на софі лежав поліцей із закритими очима. Коло нього на землі лежав револьвер, гебей випав йому з рук по вистрелі. Софа була в крові. Побачивши це, лані Розендейл роззалакався. Це вона довела мужа до самоубійства, кричала вона гістерично. І в приступі розкуви вона схопила револьвер мужа й стріляла до себе. Тут поліцей вилетів очі. Дали знати до шпиталю й відвезено до шпиталю жінку, а чоловік згодом лив на поліцію. Каже, що він хотів перенестися з жінкою та зарган таку ролю. На ліжку не була кров, а „кечон“ (помідоровий сос).

СЕКТИ У ВАРШАВІ.

Польки мають тепер у Варшаві такі секти: 1. Польські Народні Косіа Катодікі (Годура); 2. Старокатолики (Ковальські Маринівці) (Ковальський); 3. Польські Народові Косіа (Косіа); 4. Гностичні (Гушчак-Косіа); 5. Методисти; 6. Польська Т-во Дослідників Б. Писька; 7. „Золотий Вік“; 8. „Еліфант“; 9. Адгенти; 10. Антоновичі 36ір Аленствіт; 11. Реформований 36ір Аленствіт; 12. „Вісник Славнівських 36орув Евангелістичних Хушцівці“; 13. Баттисти; 14. Баттисти німецької мови; 15. Дарбісти; 16. Прихильники науки першун християн; 17. „Рішні християни“; 18. Евангелістичні християни; 19. Англікський Костел; 20. Барбикани. Як видно, сект у Варшаві досить багато. Вони точать організм польського народу подобно, як наші секти роздають нам наш народ.

ТРАГІЧНА ПОДІЯ.

Трагічна подія склалася в каульському повіті в південній Бесарбії. На одного селянина, що вертався саними з сином додом, напала тичня вовка. Селянин вистрелом з рушниці вбив одного вовка, а решта втекла. Коли селянин зівів зі саних, щоб забрати вбитого вовка, коті сполошилися й повесели сани, в яких знаходився 9-літній хлопцев. Тоді він повідомив мешканців сусіднього села, які рушили на рятують. Однак було запізно. У віддалі кількох кілометрів знайшли тільки останки хлопця та ковей, яких пожегали вовки.

МАЛІ ПЕХА.

Волницькі злодії ввели мду вийждати на крадіжкові зми. Що попадеться, все можна забрати — збіжж, м'ясо, сало, а навіть і годуваний свиню. Так зробили злодії, що відідали село Озериди на Володимирщині. Війдали дім Степана Хиваса, спокійно навантажили цілий віз ріжним добром і відішли. Та хтось зауважив злодіїв. Почали їх доганяти. Злодії спочатку відстрілювались, а врешті кинули віз з кіньми й утекли.

ЗАВЕРШЕННЯ НА НАД-ДНІПРСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Румунська преса пише, що втікачі з ССР, які через Дністер прибули до Румунії, оповідають цікаві подробиці про заворушення, що останніми часами були в Одесі, Херсоні й в Донецькому Басейні. Втікачі підтверджують вістки про численні розстріли в одеському районі.

Заворушення почалися в Одесі після виступу робітників одної фабрики, невдоволеної зі змінення хабівних пайків. Робітників, домішаних, проливали до Москви телеграму та просили відкликати цей розпорядок. Замість відповідей зникли у фабрики відділ ГПУ, що арештував багато робітників, обшукуючи їх у садибах та шкільницях. Тоді ціє населення Одеси виступило в оборону арештованих, уладкуючи ніч та вуличні демонстрації. Проти демонстрацій вислали відділи війська, що вбили багато з них, а ще більше ранили. Зайкнувшись заворушенням, більшовики перевели численні арештування. Кількадсятко робітників засудили на заслання, а 7-мох розстріляли. Тепер в Одесі проголосили більшовицький виштований стан.

ЖІНКА В НЕБЕЗПЕЧНОМУ ВІЩІ.

Перед трибуналом присяжних судів у Львові відбулася сесія цього роду розправа проти 47-літньої Анни з Хмельницького Дзедзельської, родом з Корналович, пов. Самбір, обвинуваченої за те, що 23. травня м. р. в мешканні в залізничному домі при вул. Городельської 4, 127 застрілила свого чоловіка Михайла Дзедзельського, залізничного бляхаря. Розправа, повна драстичних епізодів, яка показала, що Дзедзельська, жінка під сексуальним оглядом перучена, мати дорослої доньки і підстарогого сина, зароблювала всі себе на кільканазці літ мужчини, і всіми способами старалася стати його жінкою та власницею його землі. На піддаді її любовних заходів пришлося млі нею і чоловіком, за яких хотіла розійтися до частих сварок, які врешті довели до кривавої трагедії. Після 4-денної розправи присяжні судді на поставленні питанні проголосили вердикт, що одночасно засуджують й уальшовану обвинувачену. З огляду на суверенність з приписами карної процедури трибуналу передували друге голосування, яке випало таксамо: підтвержено свідоме вбивство 7. голосами при одночасному підтверженні 10. голосами неспівомості винку. Тому, що цей вердикт не годиться з вислідом розправи, трибуналу уневажаючи й іду справу відложив, щоби переказати винні присяжні судді. Дзедзельська залишилася даліше у в'язниці.

МУЗЕЙ БАКЦІЛІВ.

У Лондоні буде відкритий незбаром музей бакцілів. У ньому будуть виставлені всілякого роду бакціли, як шкідливі, як і пожиточні. Тому, що в так і пожиточні. Тому, що в так і пожиточні. Тому, що в так і пожиточні. Тому, що в так і пожиточні.

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ТЕРОР У СОВЕТАХ.

До Константинополя приїхали численні комуністичні втікачі, що через Кавказ сховалися з Советів на території Туреччини. В Константинополі займається ними спеціальний делегат Союзу Націй. Втікачі оповідають, що комуністична опозиція видала приклад смерті на численних комуністичних провідників і затегати на них виконувати опозицію в міру змоги.

Тяк втікачі оповідають теж, що останніми часами трапилося в більшовицьких фабриках багато вбивств, пригтованих комуністичною опозицією.

Також численні залізничні катастрофи — це діло опозиції проти Сталіна.

ЕПІЛЬГО ОДНОЇ МАСКАРАДИ.

В окружному суді у Львові відбулася розправа проти двох сестер, Анни з Пільховських Шенсевичів і Вікторії Пільховської, під закидом обшукання і шаптану під покривком кої елементів на школу скарбового урядовця д-ра Карла Мала. Перед 20 роками він, будучи ще студентом прав, познайомився на маскардаді в салі Фільгармонії з Анною Пільховською, з фаху швачкою, і навязав з нею ближчі зносини, які перервала світова війна. Коли в 1918. р. він вернувся з фронту до Львова, згодом лас до нього Пільховська і зажадала грошей на удержання дитини, якої він внібав у Батьком. Дитина вродилася мовляв, у Відні, кузи Пільховська з початком війни вмігрувала з Львова. Одиноким свідком цього матеріала була нібито її сестра Вікторія, з фаху теж швачка. Вони взяли припродовдані до д-ра Мала якусь хлопчика на пок. Рад-не-рад д-р Мала згоді давати на удержання дитини і до 1930. р. виплатив 330,000 марок, одяще 480 мільйонів мк., аліше 320 л., а вкінці 4280 л. Екзеквування грошей відбувалося часто судовою дорогою. Коли нешачливий „батько“ хотів знову побачити ту дитину, Пільховська сказала, що хлопця забрала третя її сестра до Америки, причому не хотіла подати її адреси. Тоді д-р Мала ствердив, що Анна Пільховська вважала не вродила в 1915. р. ніякої дитини, а представлений йому ряс хлопчик був сином якогось Ковернінського. Даліше показалося, що цілим шантажем кермувала Вікторія Пільховська, яка діялася з сестрою добувати від Мала гроші. На розправі обі рафіновані шаптанжистки поведіли нещиро й піддержували даліше свої претенсії до д-ра Мала. Суд засудив обі на кару в'язниці по 3 роки.

ЗА ЗНЕВАГУ ПОЛЬСЬКОГО ГЕРБУ.

Суд у Бродях засудив за зневагу польського гербу Ант. Мороза на 10 місяців в'язниці.

СКРІЗЬ КОНТРЕВОЛЮЦІЙНІ ЗМОВИ.

На Білорусі, викрито націоналістичну організацію, що перебувала в зв'язку з українськими націоналістами і ставила собі за мету спільно боротьбу в цілях усамостійнення Білорусії.

ЯПОНІЯ ОПАНОВУЄ КИТАЙ ЕКОНОМІЧНО

ГОНГКОНГ (Китай). — Японія готується до дальших подій на Далекім Сході. І чим далі, тим більше намагається опанувати Китай політично й економічно. Княй описує тепер у дуже погафому фінансовому положенні. І не дивав ніяких поворотів кредиту з Америки й Англії. Японія використовує це подожження, а навіть приймається до збільшення фінансової кризи Китаю. А з другого боку заявляє готовість пособити Китаєви грошми, як тільки Китай стане по її стороні.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО О. У. Н.

— ЧОРТКІВ (Галичина). — Засуджено троє молодих селян з Романівки на кару 5-літньої тюрми, а є ними: Микола Ладика, Петро Лисий та Степан Кораль. Акі обвинувачення закидав їм приналежність до О. У. Н. в 1934. р. та поширювання вночі з 19 на 20 серпня летючок ОУН, звернення проти польських шкіль та проти навчання дітей польською мовою. Акі обвинувачення піддержав одинокий свідок Розалій Салій з Романівки, що критичної ночі скрилася була під корчем агресу та підслухала розмову підсудних, які вони змовлялися виконати згадані в акі обвинувачення вчинки. Підсудні заперечували свою вину.

РЕВІЗИ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ „СОКОЛІВ“ У ПРАЗІ.

ПРАГА (Чехословачина). — Дня 4 січня б. р. чеська поліція перевела докладну ревізію в помещаннях П. Цісаря, старости і відповідального редактора „Українського Сокола“, іж. В. Дарганна, справника, та Ірини Посадської, начальниці „Сокола“. Поліція забрала була листування товариства, яке опісля звернула.

СНІГОВІЯ З ГРОМАМИ НАД ПЕРЕМІШЛЕМ.

ПЕРЕМІШЛІ (Галичина). — Дня 5 лютого перейшла над перемиським повітом грізна снігівня з грозами. Три громи вдарили в село Острив. Це рідке явище, щоб у зимі біли громи.

ЗАКАРПАТСЬКІ УКРАЇНЦІ Й ВИБОРИ.

УЖГОРОД (Закарпаття). — Чехословацькі політичні партії зачали сильну передвиборчу акцію. По всіх селах і містах відбуваються політичні зібрання. На Закарпатті йде боротьба між двома експозитурми чехословацьких партій: аграрною і соціал-демократичною. Обидві партії мають ще найбільше прихильників між Українцями Закарпаття. Соціал-демократична партія стояла завжди на українській платформі. Вона поставила тепер на лісті кандидатів інспектора Юліана Ревая з Ужгороду. Ревая любить учительство і населення. Аграрна партія була москвофільською, але, побачивши тепер зріст національної свідомості українського населення, перейшла на українську платформу, видає український часопис „Земля й Воля“ і висуває кандидатуру популярного Українця, інспектора Михайла Гуляничка. Таким чином, обидві найсильніші партії на Закарпатті поведуть до виборів два українські шкільні інспектори.

ПОМЕР БОЛЕСЛАВ ЛІМАНОВСЬКИЙ.

ВАРШАВА (Польща). — Помер на 100-му році життя Болеслав Лімановський, основоположник польського соціалізму, визначний соціолог і публіцист. За участь у підготовці польського повстання він попав був за давніх царських часів на заслання, з якого втік на вистіку про вихід повстання. Його зловили і він попав знову в тюрму. В 1868 р. званди амністії вийшов на волю і перенісся до Львова, а потім до Кракова та брав участь у часті у соціалістичних русі. Відомий зі свого славного листа, адресованого до президента Польщі, в яким дуже гостро критикує політику Польщі і терор. У 70-тих роках Лімановський пособяв першим виданням творів Івана Франка.

ВИСТАВА М. ГЛУШЕНКА.

ЛьВІВ. — Зприводу виставки образів нашого мистця з Парижа, Миколи Глушенка, подають різні подробиці з його життя. Осє деякі з них:

Вистави творів Глушенка були в Парижі, Берліні, Римі, Празі, Відні, Мадриді, Букаресті. Всюди він виступав як український мистець. Відомий з того, що завжди бере участь на наших виставках, та всюди зі значним успіхом. Багато його праць є по чужих і інших мистецтвах та приватних збірках. М. Глушенку походить з Катеринославщини, з бідної селянської родини. Власною працею добився розголосу в Європі. В ньому тежє ішов його предків Запорожців, що колись називалися Глушци. Своім мистецтвом він вносить європейського духа в українське малювство; у цьому його заслуги величезні.

„ПЛАТОН КРИЧЕТ“.

КИЇВ. — Так називається нова драма найталановитішого наддніпрянського молодого драматурга, О. Корнійчука. Драму грають з великим успіхом в київському театрі ім. І. Франка.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
FOUNDED 1923

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

PEREPLATY:		SUBSCRIPTION RATES:	
Подписное число три центи.		Three cents a copy	
Ha рік \$6.00	One year \$6.00	Ha рік \$1.25	One year \$1.25
Ha три місяці \$1.75	Three months \$1.75	Ha три місяці \$0.37	Three months \$0.37
Часо з вмістом (в українською мовою):		Friday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
Ha рік \$2.00	One year \$2.00	Ha рік \$1.25	One year \$1.25
Ha три місяці \$0.37	Three months \$0.37	Ha три місяці \$0.37	Three months \$0.37

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. "Свобода": BE9EN 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BE9EN 4-1016.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПО ПРИСУДІ

У містечку Флемінгтон, Нью Джерзі, скінчився великий "шоу" (видовище), що з того маленького містечка зроби неможливе осягати світа. У "Звичайний час" було маб 2,800 мешканців. П'ячас "шоу" мало 1,200 людей більше. Його телеграфічний бізнес обслуговує звичайно сам зазначений агент та один писанець. За час "шоу" його мало два телеграфічні уряди, понад сотню урядовців та цілий відділ писанців. Вони буди получене одним безсердечним дотром з Канадою, а другим дотром з Лондоном. Багато газет полавали стенографічні протоколи з кожного слова, сказане в Флемінгтоні. Не тільки "світ" міжнародними розробними конференціями, а американський конгресом, що має вирішити золоту монету ступа, стільки, скільки цікавився тим, що діється у Флемінгтоні, та соуді моголо нмешкого імгранта, столаря по факху, обвинуваченого за викрадення й убивство дитини відомого у світі ситі летуна Ліндберга. Був це найбільше відомий суд наших часів, можна сказати вже людської історії. Прикази на нього сотні найкращих газетарів. Багато газет прислали як своїх представників відомих урядів. Телеграфічні дотри переслали від них по 300,000 слів кожного дня.

Прокураторія прислала на розправу цілі троки доказів. Виступали багато свідків, переїхних знавців: письма, документи. Шість тижнів треба було, заки передслухоати всі свідки, також розглянемо всі докази, висухоано промов адвокатів і прокураторів та судді. За 11 годин нарад присяжні прийшли до одногодуного морального переконання, що підсудний певно викрав дитину та вбив її. Люди, що докладно читали перебіг розправи, знають, що на таку вину безсердечного доказу не було. Гавнтмана засуджено на основі посередніх доказів: мовляв, коли він мав у себе стільки грошей з викраду, звинувачено за дитину, то він певно був чимсь більше, як невинуватим одержувачем грошей. Він певно чимав у справу паліть так грубо, що за це йому належить кара смерті. Відомо, деяко таке розумування може вловляти, а деякого ні. Декому може видатися це несправедливістю, а глибокі її порушенням.

Коли відповіли, як присяжні судді дали на питання вини Гавнтмана, не може кожного вловляти, то ще гірше маєте справа з питанням: що властиво сталося з дитиною Ліндберга? Хто і як її викрав? Хто її вбив? Коли? Де? Як? Розправа цього питання не виснисла. По розправі світ знав про саму загалу залучено менше-більше саме стільки, що знав перед розправою. Коли взяти під увагу ту велику масу людей, що займалися розвоюкою загадки, великі кошти, які ш робота потягнула, то маємо справді гарний образ обмеження людського знання.

ДВА ШАКАЛІ Й ОДИН БІЛИЙ КРУК

Під таким наголовком зібрано в париській "Українській Слово" зміст дискусії, яка велася на сторінках польської преси у Львові в справі Українців під Польщею. Дискусія та не має на ділі для України ніякого значення. Варгуеть боку знати з інформативного тону збита ментальність польських світочів, тих, що десятиками літ надавали напрям польській політичній ідеології.

Про ту дискусію читаємо ось що:

В польській пресі вельше недавно своєрідна дискусія на тему польської етнічності (вшехполки) та їх відношення до України. Започаткував її Ст. Грабський, відомий польський провідник, автор т. зв. мовних законів, протиукраїнських, як також автор тези, що до 25 років (від 1918 р.) Українці в Польщі зовсім не буде. Це теза за Грабського шокантню збави крувала, що признав сам Грабський, а що більше, сам він минулого року ствердив аріст у своїй порівнявти з переліченими часами. Але якраз банкротство тих тез і огляді причиною до упадку авторитету Грабського між вшехполками, передусім між вшехполською молоддю.

І ось нездоволені з політичної діяльності молодих вшехполків, Грабський опублював на сторінках єдиньсько "Курера Львова" отвортий лист, адресований до другого такоюж старого вшехполка, Гломбінського. З листа того вибираємо лише деякі уступи:

"Пам'ятаю, одного разу галицький намісник спитав мене, що задумую зробити з Русинами в Галичці. Я відповів, що провідною думкою Демократії Народою є, щоб Галичці після розвалу Австро-Угорщини Польщі як незрозуміла цілість із рішучою польською перевагою. І було це провідною думкою не тільки іншої партії, але й усіх польських патріотичних організацій у східній Галичці: Соколя, Т. Ш. Л., Кукож Рольничих, Гарцерна, Дружин Бартошових, Організації Народо-вих, Ступельнич Львовської, Скаль, Гвядз... Отже, коли українська висілко значення опанування в листопад 1918 р. Львова і всі міста та повіти на

плавало зматання забезпечити політичну єдність краю, боронити польський лід перед внароодженням і т. зв. крадіжкою душ недолучити до переходу польської землі в польські руки, підпирати польське осадництво, будувати костели й польські школи, забезпечити полякам відповільний вплив у самоврядуванні, унароодити польське міштанство, зміцнювати поляків під оглядом матеріальним і культурним. Ця програма вдержалася далше й обв'язує в сторочиниці Народою і досі, не зважаючи на радикальні зміни політичних відносин, о обв'язує тимбільше, що руський натиск у відношенні до поляків і польської держави не тільки не зменшився, а скріпився, приняв виразні форми ірреденти як незалежний український рух.

В ті дискусії несподівано забрав голос проф. Т. Піні, визначний полоніст і літературний критик, сам колишній єндек. З винятковою отворітстю виступив він на сторінках "Веку Нового" (16-17 м. м.) проти Грабського й Гломбінського та взагалі проти єндеків.

Проф. Піні вказує, що єндєція накинута загалом Польщі найбильше абсурдні погляді про Українців і ще сьогодні "в давній Конгресії пересічений громадянин уявляв собі Українців як юрбу хуцув, які за кожною карпачською скалою чигають із крикими ножами на прохожих поляків".

Проф. Піні говорить, що подібна дискусія, що її веде Грабський з Гломбінським, "народів із виробленою політичною культурою та високою етнікою може вестись лише у стілько зачинений кімнаті. Це ганебні справи заковування братнього народу в шоразі створілі пуга неволі, при чому польською громадянству вказали в руки нагайку... Можна уявити собі ганебнішу більш діяльовську роботу? А проф. Грабський говорить із гордістю про це як про оригіні завиги своєї життя, а його приятелі і співробітники у ці дільниці, проф. Гломбінський, полове образи тих радєвних дільниці минулого й жалєно злих: "Так, так, мій Протазеньку".

"Де на терені Львова хіба найбільші Народою гриничні старі люди, що черпають віку в дільниці галицькі гуски по воюючих манаївах... пригадують собі і суєспуство славі дільниць єндєції, собі на сару, а молоді люди в Галичці єндєції, є безумовним злочини. І то так огидним, що в людському кодексі хіба нема на неї відповільно великої карі. Неслушно хвалитися, проф. Гломбінський, що Ви ініціатор єндєції. Не галицькою вона походження. Шийний лривні його з гурта Р. Димовського Зигмунт Васильєвський і купив у 1902 р. Ст. Щепановського "Слово Польське", поставив його під редакційним оглядом дуче високо та при його помочі завчє із небувалым спиритом замінювати Галиччю в єндєцькою колонію. Сам, як російський підданний, тримався в тіні, поворюючи важні станаційці одиницям, злібним радше до безоглядного, по послуху, ніж до шукання власних ідей і шляхів". Вказуючи, що дикою дємогатєєю єндєція здобува польську публіку, автор далі пише: "І зпоміж цієї великої громади прихильників майже ніхто — очевидно крім "начальства" — не зважав собі справи в то го, якій справі служить майже ніхто як тільки перед яніть, що крім особистого інтересу, достояння, доходу, а передусім влади, галицька єндєція була тільки паразитом, поза яким у Королівстві нішомо провадано незалежність Польщі за мислюку кєпською самоврядування, та що заар-

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

НОВИНКА ПРО УРЯДУВАННЯ АСЕКУРАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ.

Ший стовпцев своєї газети "Нью Йорк Таймс" новини про приїзд до Нью Йорку башо "президента" Злучених Держав, Герберта Гувера. Приїхав він сюди аж з Каліфорнії, бо тут його іменовано директором одного асекурраційного підприємства. Приїхав на заїданню дирекції.

Був Гувер на засіданню дирекції. Тревало воно 20 мінут. Дістав за це засідання кошті подорожі та 50 доларів.

Члени залоговочого організації можуть бути вчлєні за що новинку.

ЗА ЩО 60 ДОЛЯРІВ?

Що миг Герберт Гувер зроби за 20 мінут засідання, що для людей, обслуговених у асекурраційній компанії, варта бою 50 доларів?

Загалом, що можна зроби за 20 мінут? Так жак приїхав засідання до порядку, як звично скінчалася. Як змовили "Отчепадні", то на "Богородице Діво" вже чаша не стала. Як прочитали спис директорів, то певно заради на "попуду" посвідку підписувати.

Отже в чому тут заслуга Герберта Гувера?

Хіба в тому, що Герберт Гувер відомою особою та що багато людей, побачивши його фотографію й новинку про нього, в зв'язку з асекурраційним підприємством, захотяті приступити до цієї організації.

Чи це, що Гувер став директором асекурраційного підприємства, значить, що це асекурраційне підприємство мичє? Ні. Як воно мішне, то не тому, що там Гувер директор. Отже іменування Гувера директором це просто використання популярної особи для розголосу підприємства.

ЧИ ВОНО СПРАВДІ ТАК?

Зав'язаті конкурційна боротьба між ріжкими підприємствами, що це більше загострилася через господарську кризу, спонукала деякі підприємства подавати справді ділове оголошення.

Недавно появилось в ньюйоркських газетах вчлєнене на відстороні оголошення з образочем чєля. Думаєте, що це оголошення крємляниці з музичними інструментами? Або може оголошення музичної школи? Або може оголошення концерту якого чєляста? Та де там! Це оголошення гєрвіка. Напис такеж: Чи горька така зєгька, як тєло чєля.

Віше оголошення подає на лєсину. Думаєте, що це оголошення якого-б лєкаря? Може якогось а гтєраря? Може якого фабрики лєка? Ні. це оголошення молочарни: мєля, пийте молоко, а ніколи не будєте мати лєсичи.

НЕ ДИВІТЬСЯ НА ТЕ, ЩО Я РОБЛЮ, А НА ТЕ, ЩО Я КАЖУ.

Не вірїте? Спробуйте. Не дивїтьєся, що мїк директор мїа монєчарського підприємства є так-люди з лєсину. Не те тому, що молоко на лєсину не помєгає. Це гїльки для дєбра недєбїрїв, які в оголошенні дє вїрїтє.

Шукає одні лєсїні лєкарств на лєсину. Аптїкар радїть їм му "однє лєкарство". "Дє, панє, в мєнє лєсїна не вєдєрєши. Чи вїрєте мєнє лєсину?"

"Панє, від цього лєку воно так рєстє, що як старий кувєрїнєнї поєсєрєвантї, то вже задрє вїа брєбу будє мати". А кому ж, панє, не вкїнє вєстє цього лєкарств? "А, нє? Я ходжу лєсїнї, щоб люди бєжїли на мєнї, як нє гарно з дїсною говєрєю".

СМАЧНА СЕРНИНА

(Оповідання).

Обід у маюра зачався старим конком і закускою. Потому пішла справа за стравою. Сам господар ходив від гостя до гостя і доливачив до чарок, захоплював пити. Знов приступивши до директора, промовив до нього з докором.

— Виж не лєте нічого, пане директоре! Чи ви може абстїнерент?

— Вино лишу на пізніше, як скїнїю шо лєчено, — відповїв директор. — Я не годен відїратї від неї, така смачна. Вже її третю порцію. Соромно признатїся, що я такого дїкаїтєсу ще в моїм життє не їв.

— Смакує вам? — спитав майор доволєний.— Я такої смачної лєченє давно не їв. Муну ще раз подєкувати нашому старості, бо то він прислав мєнї серніну... дїляй чємєр.

З руки директора висунився ніж і бренькотом впав на землю. Саме в тії хвилї в його роті був чималий кусєнь серніни. Директорони бачилося, що той кусєнь адуєтьєся, рєстє; робїтьєя шораз бїльшїй і розпирєє шокї.

— Від старості? — вистогнав. — Так. Сказав мєнї, що дє їв дїляй цього рєчєа. А що дє

світїлиці. Цїмком успокєївєся жак тоді, коли її стала спрїятїли і подали чорну каву.

Директор не сумнівавєя, що про його пригуду в сїнях службїни розкаже майорони. Воно не тєїтєся з тим, щоби майор не рєговєд собї про шо до го з на цїлої правди чє, що сказєв. Сказєв лиш тїльки, що має рєвемїзатм плуноконїх нєрвїв і дєколї приходїть атака.

Директор в остєнню серніну. Він звєгєл на дїчєну вже не мїг дївїтєся. Очевїдно її на полувонанї брєдє не ходїв. Рушїнюю провал і грєшї за не їв занїє до банку.

Однї дїлїни старостє зїшлєся з ним на вулицї і пїтєєя: — Чи ви, пане директоре, знаєтє, що за мїсць ваш їнспектор їдє на ємерїтурє?

Серце директорони забїлюєся радїсно. Не сумнівавєя, що старостє тому забєлавав до нього про їнспектора, бо загєдав спїтати його, чи він не скотїв її робїтї з себе жєртьву, прихїлїючи такий їрївїтї обов'язок.

— Справді? — спитав директор, нєчєне бї здивувєно, що таке мєжєє.

— То ви не зналї єго? — тєпер дївуєтьєся старостє. — То ви маєтє, що не домїли собі рєгованї питанням, що з унїчєнї нашого повїту бєв найбїльшим кандїдатом до його наслїднїка і пє... вагоного зєвєрїнка?

Таке питання директорони не дуже припало до вєдєбї. Не знав, як його розумїти. — Чи старостє лишє хочє троха пожурьвати єго, як справді пїтєє, або ж хотїв бї матї їнспектором?

Вдєловє вїмнєваючє. — Я спїтєв прє се про шо до го з на цїлої правди чє, що думатї? Не ї мєнєтє їнспекторї, її шє мє предлєжєня їснєують єк.

— Вєжє такї єнї своїх товєрїшїх дєбрє знаєтє. Я має двох кандїдатїв. Обє дужє дєбрї. Не знаю, за котрїм з нїх вєстатїєся.

Директор посєловїє, думєючє: — З його слів вїдходїть, що воно якось єупєрнїка. Маєтє єднї з моїх товєрїшїх дє старостї лїпшєго хабєрїє, як я.

— Я вїбрєю мїк Мїхєнєцьким і Сєгєрєвчєком. Кєго з нїх ви порадїлї бї мєнї?

Директор побїлд. Стєвєя, не відповїдаєючї.

— Бєву, ї вам тєжко рїшїтїєся, — мєванчєу пєрєбїє старостє. — Ну, котрїй з нїх лїпшїй?

Директор трєхє не зукївєя голосно: — Обє чєртє вєрїтї ї тї з нїмї!

(Кїнєць).

Адреса Обєднанїє: ОВЬЕДНАНЬЕ, P. O. Box 122, Hudson Terminal, New York, N. Y.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ.

Донїсувачї: І редактор, і коректор і друкар єдїнають є сї разом, вїтрачєють лєрм чєс і пїтєють однї одного, як прочитавї в дїлїсї тє, що їншї їмї і називєє. Зміст можї вїправити, догадуєючє, що донїсувач думєв, як хотїв написєти, але назвїєва дужє важко, а то її неможєво додумєтьєся, щєшо воно невїрєвно написєне. Чєрєз тє потьї стїлькї нєпорозумїнї і спрєстєванє. Як хто нє вїмєє писатї, то трєба вїтї до такого, що можє до робутї євк так вїконатї. А такї тєпер увє всюдї знадєтєся.

ВСІ НАВЧАЮТЬСЯ СВОЄЙ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ

Хіба коже навчєтьєся добрє українською лїтературною мовою, хто не навчєтьєся українською популярною мовою?

"РІДНА МОВА"

присвяченї єстєсєноу вчїненню української мови. Головний редактор і видаєць проф. Фр. Іван Огієво.

Перекладєтє 2 дєд. рїчєв, 1 дєд. рїчєв 2 парїєно.

Адресє рєдацїї в Адмїнїстрацїї: WARSZAWA, ul. STALOWA 28, m. 10. (TARTAR) — ПЕРЕДПЛАЧУЄТЄ

ВСТУПАЄТЕ ГРОМАДОМ В ЧЛЕНІН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

THE FAMINE IN THE SOVIET UNION.

The undersigned relief organizations, embracing various churches and confessions laboring on behalf of the victims of the famine in Soviet Russia, consider it their duty to make public the following declaration.

We have gained the firm conviction — a conviction unaffected by statements to the contrary — that a considerable part of the Russian population is once again in imminent danger of famine. For the last two years information of unimpeachable authenticity and emanating from eyewitnesses has testified to the distress in various parts of the Soviet Union, while at the present day even Russian sources allow it to appear that a large part of the population in the famine areas has been deprived of its reserves and is at the mercy of famine. Foreigners of a notoriously pro-Soviet attitude have stated that the harvest is extremely poor and that in places the yield amounts to nil. At the same time eye-witnesses report that the crop was collected with a severity hitherto unknown. It was only in this way that the addition of bread cards in the towns became possible.

It was the army, the industrial population and various other privileged groups in the towns who were the chief beneficiaries of the harvest, the very existence of the agrarian population, and more especially that of the non-collectivized peasants, is seriously endangered. The gravity of the position is admitted in a Government decree of the 26th December, 1934. This decree deals with the supply of seed grain to the collective farms, and for the first time makes mention of the "elementary need" existing in a number of the agrarian districts as a result of the drought.

Steps should be taken to prevent, in the coming spring, the repetition of events like those which took place in 1933, when vast numbers of innocent persons perished in the Ukraine, the Volga district, in Northern Caucasia and elsewhere.

It has always been the opinion of the signatories that humanitarian questions should be treated quite apart from political and social interests. They consider it an elementary duty not to observe silence in the present circumstances. They therefore appeal to the conscience of the world on behalf of the populations which are now threatened with death by starvation, and demand that in order to avoid a repetition of the tragedy of 1933, light must be thrown on the position and the necessary assistance be assured.

Interconfessional and international Russian relief committee of the European central office for church assistance under the leadership of Dr. Eugen Choisy and Dr. Adolf Keller, Geneva.

Interconfessional and international assistance committee for the famine areas in the Soviet Union under the presidency of Cardinal Innitzer, of Vienna.

Jewish Relief Committee for Russia under the leadership of the Chief Rabbi, Dr. David Feuchtwang, Vienna.

1935 РІК С ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ МУЗЕЮ ВІЗВОЛЬНОГО БОРОТБИ УКРАЇНИ.

В цьому році українське громадство збудує для Музею власний Український Дім у Празі. Своєю діяльністю в 1935 р. Музей відвідує у власному Музейному Домі.

Дайте й Ви свого внеску! Пшавіть скоріше Вашу жертву! Зробіть збірку у Вашому Товаристві! Не відкладайте! Жертвуйте всі, що скільки може!

Пожертви посилайте до Об'єднання або на адресу директора Музею, проф. Антоновича.

Prof. Dr. ANTONOVICH, Praha-Nusle 246, Czechoslovakia

УКРАЇНЕЦЬ — ГЕРОЙ ОБОРОНИ ПОРТ АРТУРА.

В "Свободі" з 9. лютого була передрукована з краєвого часопису "Новий Час" стаття п. заг. "30-літня улаука Порт Артура", в якій вказано, що в обороні той кріпости на Далекому Сході поклали свої гори багато українців з Придніпрянщини.

До цієї статті надіслав проф. Л. Бачинський з Перемишля додаткову інформацію такого змісту:

З подивудігих героїв оборони Порт Артура, що особито був мені відомий, був поручник Володимир Личевський, родом з Катеринослава.

Про його героїзм вишла окрема брошура, яка в десятках тисяч ширилася між військом і цивільними людьми.

По улауку Порт Артура поручник Личевський був покладений на адендію до діаря Миколи II, який обняв його і, цілуєчи, дякував за його героїство і приклад зразкового, відважного воєнка.

Вихав він звичайним воєнком. У японській війні народжений усіма 4-ма ступнями ордену святого Юрія, що є найвищим боевим відзначенням; перші два нижчі ступні — срібні хрести, два вищі — золоті.

За боеві заслуги дістає офіцерський чин підпоручника, потім поручника, дістає до смертню пенсію, а при облозі Порт Артура один місяць служби почислено за рік.

Не даром дістає він ті почесні. Кровою своєю заплатив поручник Личевський оборону Порт Артура. Дістає 17 ран, з них одна дуже тяжка в чоло, трітій раз праву руку, а найгірше: трітій раз на обидва око і калікою вертається до рідного міста, де виитають його, як великого героя. На жаль, дружина його покаяла, бо не хоча — каліки.

Треба додати, що поруч. Личевський походить зі старої української родини Запоріжжя.

До смерті в 1930 р. він почував себе українцем і ніколи не нарікав на своє каліцтво, а жалував, що не міг послужити Україні 1917-го року.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

Анти Чехов.

ПІМСТА

Лев Савич Туманів, звичайний смертельник, власник капітальку, молодий жінок та поважний лисини, грав раз у карти на іменинах у приятеля. Як програв доволі гарну суму, пригадав собі нараз, що вже довго не лив гринок. Встає навшпиньки пересуваючись по настільничку, пересидів годину кімнату, де танцювала молодь (тут із усмішкою, потурнувало та по баткіським поклопам по плечах молодого поклопа та чимхнув мільям дверима до буфету. Там на круглому столу стояли пляшки, карафки з горілкою.

Біля них, попри інші закуски, лежав на тарілці, деленієм відцінутий та петрушки, селеч'язьке до позовини віджидий. Лев Савич налив собі чарочку вина, лютим добував великим сесидням. Нарав слова стіни попускало голоси:

— Добре, добре, — говорив схильований жіночий голос, та де воно було?

— Моя жінка, — пізнав 'єв Савич. — З кимжеж то вона розмовляла?

— Коля хочеш, дорогенька, — відповів за стіною низький бас. — Ніни, не дуже мені в твоєму, завтра, всьейний день, я занятий.

— То Дегтярів — пізнав Туманів одного з приятелів по

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Дня 27. січня відбулися наради Української Політичної Організації стейту Коннектикут, і делегатів молодечих товариств. Було це в домі п. Софії Березицької.

Рішено влаштувати величаний бал у готелі Тефт дия 9. березня, про що буде окреме оголошення. На тм балі мають бути впливові Американці, як мейорі міст і інших вищих урядовців і поітників. Бал має на меті запізнати тих Американців з Українцями підчас товаришської забави.

Тим чином бажемо їх "українізувати". Позатим матимемо веселу товаришську забаву для самої приємности. Це підприємство буде в руках нашої молоді й уже з того бою заслугою на похерту. Буде влаштовано на більшу скало. До багалевого комітету входить: Е. Пилипчук, предс., Василь Віснок, секр., Текля Голубович, касієрка, О. Мерещак, бізнесовий адміністратор. Для пропаганди в газетах вибрані: Ольга Щербай, Ольга Небор, В. Мерещак і М. Гасюська.

Ольга Небор.

CLEVELAND, O.

Ukrainian Radio Hour.

On February 8, 1935, the Ukrainians in Cleveland had the pleasure of listening to the Ukrainian Cultural Garden Hour over WJAY. Mr. E. Malisky, prominent Cleveland attorney, and president of the United Ukrainian Organizations of Cleveland, opened the program by giving an interesting speech about the late Professor Michael Hrushevsky, the famous Ukrainian historian and writer, and also the first president of the Ukrainian People's Republic.

After Mr. Malisky ended his talk, Miss Olga T. Hrycyuk, young Cleveland pianist, played a Ukrainian piano selection from the Ukrainian opera "Zaporozhets za Dunajem", and played it in such manner as to win her listeners.

The following number on the program was by Mr. Peter Gursky, former member of the Ukrainian Opera in Kiev, who

displayed his talent by singing several Ukrainian songs, well known to his people. Mr. Gursky sang in both artistic and humorous fashion, depending upon nature of the piece.

Miss Hrycyuk ended the program by playing another Ukrainian piece called "Russalka," which she played with ease and feeling. We the listeners, hope to have a Ukrainian Hour, not once in two months, but every week, and that we can also have these artists with us soon again.

"A Listener."

NEW YORK, N. Y.

Ukrainian N. Y. U. Students Present Program.

I was so enthused by the Ukrainian program last night at New York University that it left me exceedingly proud of my countrymen. These recitals should be repeated often and in varied forms, to impress upon Americans and even Ukrainians of the important and intrinsic value of our culture. People know so little about us, because repeatedly we have suffered absorption at the hands of politically stronger nations. It is needless for me to enumerate the endless amount of Ukrainian elements to be found in Music and Russian theatre, music and literature, doubtlessly, you know more about it than I. Ukrainian culture in the universal culture of man has a rightful and unique place. It must be nourished. Last night was but a meager step to settle ourselves more firmly in our rightful place. I offer to all the people responsible for this delightful program the appreciation and thanks of my American friends.

Michael Michalow.

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТИ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС "СВОБОДА".

НЕ ПЛАЧ, УКРАЇНКО

Не плач, Українко, що люд твій в неволі, Що рабом він стоїє у чужім ярмі; Сльози не поможуть, лише твій упаде На тебе й змаганий до волі той.

Не прокидай нішком та ворога свого, А-явно до бою веди в свій ставай, Не з мечем і крісом, бо ти не до того; Маеш сина, дочку — ім зброю віддай.

Не плач, не розніжній серцеді дній твоїх, Достій сентиментів тих уже нас!

Краще заспівай їм пісню про героїв, Щоб вони такими стали в слушний час.

Навич їх, щоб сини молоді не гидали, А не ходили в світ із рабів тавром, А життєвим шляхом ступали відважно, Із гордо піднятим угорю чолом.

Щоб завзято билися за всі права свої І трусами не кривили під мирний покров, Але щоб віддали, як прийде час слушний, За Неньку Україну життя своє й кров.

Анастасія Рибакова.

ПОЛЬСЬКУ СПІВАЧКУ ВИСЕЛИЛИ З ЛИТВИ.

До Ковна приїхала бачу імя дівки польська співачка Бандровська-Турська, що вступала там на концерт. Бандровська-Турська має іє вступати дичі в ковельській державній опері, але литовське міністерство внутрішніх справ воно рішучо спротивилося і Бандровська мусіла негайно виїхати з Литви.

В зв'язку з приїздом Бандровської до Ковна литовська націоналістична студентська мода хотіла уладити протестні виче, але ректор ковельського університету не дозволив уладити виче.

PAIN-EXPELLER
НА ВСІ М'ЯЗОВІ БОЛІ
КРАЙОШЕ СЛАСКОГО В ЧАСІ
ЯНОВОГО
ПЕАН-ЕКСПЕЛЛЕРА
Дей-Експеллер завжди
зупиняє біль
KILLS PAIN

— Були часи коли і я їздив власним повозом!
— Колиж то було?
— Як мене ще дитинкою нянька возила в візочку.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Я., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
СЕМІЙ МУЗИЧНИЙ ВЕЧІР
ТОВАРИСТВА ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ
відбудеться
В СЕРЕДУ, ДНЯ 20-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1935 РОКУ
в Салі STUDIO CLUB OF NEW YORK CITY,
210 EAST 77th STREET, NEW YORK, N. Y.
в годині 8:45 вечір.

Цікава музична програма, особливо струнний квартет З. Лиска, виконуваний з успіхом в столицях Європи, як і виступ українського хору ім. Лисинка з Джерси Сіті під управою п. А. Геані, звернувши на себе увагу чужих і своїх.

З УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ.

ДАЛЬША ПРАЦЯ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ.

Товариство Приятелів Української музики влаштує для 20-го лютого Семій (місячний) музичний вечорек в Студіо Клоб оф Нью Йорк Сіті.

Буде виконаний перший раз в Америці "Струнний квартет" молодого українського композитора Зиновія Лиска. А що це для музичного світа — інтересе, тому запрошено на цей вечорек деяких важких представників музики в Америці. Виконання цього твору в Америці треба задовляти теперішнім спритливим обставинам. Твір записаний цілком ревно тче і нашого слухача. Атракцією цього вечора буде тче виступ хору ім. Лисинка з Джерси Сіті, під управою п. Андрія Геані.

Постійна й уперта праця "Приятелів" здідала собі вже симпатію і піддержку, і тому продовження місичних сходін для добра української музики є набувуче запевнене.

Розвиток товариства можна тче пізнати і по членах, які себе з товариством утотожують і допомагають його розвитку.

Тому подаємо до відома тче важніших членів покровителів.

Крім відомого читачам почесного комітету відомих артистів Америки і України (з новим додатком професора М. Буїніка), товариство приєднало покровителів, які влаштовують річно більшу суму. Є ними: Товариство "Дністер" в Нью Йорку (відділ М. Н. Соуд-а), Товариство "Прогрива" в Нью Йорку, Міс Гореє Бігельов, Міс Флоренс Касиді, пані Стефанія Чапелська, пані Марія Кінаш, п. Стефан Кобаснік, адвокат Стефан Махціський, п. Мирон Сурам. Крім того товариство приєднало поважне число активних членів.

Не всі члени і симпатки вваляють на музичних вечорах кожного разу, бо це навіть неможливе, але звичайно буває на вечірках дуже зібрана і до нас приїхала слухати достій складні твори і "вайшала у смак" слухання музики.

Вже тепер діє підготовка до восьмого музичного вечора. Великим кроком вперед буде влаштування подібного концерту в Українській Галі в Філадельфії дня 16-го березня ц. р. Також приготується в той місяць багато членів товариства.

Роман Придаквич, завідуючий програмою.

Добрий голос.

Артист: — Чи ви запам'ятали, як учора мій голос виповнив цілу саю?
— Розуміється! Я навіть вважав, що багато люде вийшли з саю, щоб зробити йому більше місця.

ВИСТАВА УКРАЇНСЬКОЇ КНІЖОК
В Сурмі того місяця відбувається ВИСТАВА української книжки. Білье тисячу нових книжок з всіх земель де живуть Українці. Штоті книжки, чужої обороти найкращих українських мавлярів. Е ще відкрито свою учужку. Завітайте оглянути цю українську нову книжку.
S U R M A,
103 AVE. A, NEW YORK

Одиний свідок, — Чому ви хочете, щоб ви зичийний сторож, а не хто інший потвердив вам свідцтво, моральности?

— Бо він одиний свідок, який справді може посвідчити, що знав мене два роки, та що я ввесь той час і разу не був п'яний.

жити лист до марморного вайонка, що там є наліво від вайонградної алянки.

— Знаю, знаю.

— То буде й поточно й тамешно, зовсім щось нове. Не віддається в твій товстух, ні моя жіночка. Добре?

Лев Савич вплив іще оду чарочку та вернувся до карти. Відкривати, яке щойно зробив, коли то він обуровався, зичив бешкет, сварився та навіть бачу — махнув рукою на все та дивився на романс своєї жінки крик палів. Всеж було йому неприємно. Таки слова, як "товстух", "старий індик", "Собакевич" обиджували його.

— Якаж те наволоч, цей Дегтярів — думав собі, як записує те, що програв у карти.

— Як стрінешся з ним на вулиці, вваж твій щиро про приятеля, використай зуби: В очі зє приятелем, гладить по животу, а поза очи у дльа шого "індик", "товстух" — Чим більше програвав, тим жачче відчував зневу.

— Молокосос... — горячився та з дріт ломия кредку.

— Смарчух... не хочеться мені з тобою зачитати, та я показав би тобі "Собакевича".

При вечері не міг рівнодушно дивитися на Дегтярова, як диче, наче нарочно, мучив його питаннями: Чинився? Чому сумний і т. ін. І навіть дичішо

до такого зухвальства, що в роту приятеля голосно занічув його жінок, що замало, баба про здоров'я чоловіка.

А жінка, наче нічого, сиділа вилася на чоловіка солодкими очима, сміялася весело, гуртосила найніжніше, так, що й сам чорт не міг би підозрівати її в зраді.

Як Лев Савич вернувся до дому, був лийкий та невдоволений, наче на вечерю замисльтеятини зів старий калібок. Може й забув би, що поборов би себе, забув би, та жінки не забутиш і її усмішки по хавилинці притудували йому "індик", "товстуха", "гуска".

— Вибити по нщі драб... скомпромітувала його прилюдно. — І думав собі тепер, шобі добре буюб побити Дегтярова, астрити його в дроб, наче горобця, висадити з посади... або вложити у мармурний вазон щось непристойного, смердючого... наприклад здохлого шуху. Не але булоб викрасти листи з вазона, а замисль життя покласти якісь непристойні вірші з підписом "Твоя Акуліна" або щось таче.

Туманів довго ходив по спляній й одушевлявся такими мріями... Нарав заупинився та вдарили рукою по чолі.

— Маю, славно! — подумав; лице прояснілося йому і дозволення. — То буде знаменито!

Як жінка заснула, сів при бюрку та пісяв довгого роздумування, змінюючи характер письма, написав таче: "До приятеля Лозинова. Поважний баба про здоров'я чоловіка. А жінка, наче нічого, сиділа вилася на чоловіка солодкими очима, сміялася весело, гуртосила найніжніше, так, що й сам чорт не міг би підозрівати її в зраді."

домування, змінюючи характер письма, написав таче: "До приятеля Лозинова. Поважний баба про здоров'я чоловіка. А жінка, наче нічого, сиділа вилася на чоловіка солодкими очима, сміялася весело, гуртосила найніжніше, так, що й сам чорт не міг би підозрівати її в зраді."

Точно в шестій годині зявився Дегтярів. Був видно в найкращому настрої. Підсидував і курив цигаро.

"Побачив, зараз довідається, що це таче "індик", "Собакевич" — радів Туманів. — Пожди!

Дегтярів підійшов до вазона та недобро встроив у нього руку... Лев Савич устав і вийшов у нього очи... Дегтярів витягнув із вазона маленький пакетик, оглянув його з усіх боків, задивив плечима, а з лисини його пробавалося велике зчудування — в пакетику були два сторублеві банкноти. Довго приглядався Дегтярів грошам. Вікні, не переставши задивляти плечима, встроив їх у кишеню та сів до писання.

Нещасий Лев Савич чув те "мерсі". Шлий вечір стоїв на порозі кращині Лозинова, погрозивав вистуком шильового та бурмотів обурено:

— Бо-го-гу! Пидий крпмат! [Доганяй бо-гу-гу! Завч черевати!]

Куркуляк стрівув свого кравця, якому винен уже більше грошей:

— Добрий день, пане! Які одяги носить цієї зими?

Серднтий кравець відповів під носом:

— Запачнені, пане!

